

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522201771
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2522201771.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu senátu: JUDr. Peter Duman a členiek senátu: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Erika Tischlerová, v sporovej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. (bez adresy), s adresou na doručovanie D. XXX/X, C., proti žalovanej: JUDr. Alexandra Cicuttová, IČO: 42 295 734, súdna exekútorka so sídlom Hollého 23, Piešťany, o 476 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 09.12.2022, č. k. 25C/65/2022-25, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie sa zrušuje.

odôvodnenie:

– 3 – 11Co/11/2023

Krajský súd 11Co/11/2023-
v Trnave IČS: 2622204586

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podanie žalobcov z 10.10.2022 odmietol (výrok I).
2. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením z 07.11.2022, č. k. 25C/65/2022-14 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia odstránil vady svojho podania a to doplnením a opravením označenia žalovaného (menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumu narodenia alebo iným identifikačným údajom v prípade fyzickej osoby alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené v prípade právnickej osoby) a doplnil žalobný návrh o predloženie rozhodnutia disciplinárneho senátu disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov zo 07.02.2022, sp. zn. DK 25/2021 (ďalej len „disciplinárne rozhodnutie“). Zároveň ho poučil, akým spôsobom má podanie opraviť a aj o následkoch neopravenia. Uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 16.11.2022. Dňa 24.11.2022 bolo súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom doplnil svoje podanie zo dňa 10.10.2022 o označenie žalovaného, avšak nedoložil disciplinárne rozhodnutie. Vzhľadom na to, že neboli odstránené všetky nedostatky podania a podanie neobsahuje zákonom predpokladané náležitosti, pre absenciu ktorých súd nemôže v konaní pokračovať, podanie žalobcu po citácii § 125 ods. 1 a 3, § 127 ods. 1, § 132 ods. 1 s použitím § 129 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) odmietol.
3. Včasným odvolaním žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, ak tak neurobí súd prvej inštancie v rámci autoremedúry. Disciplinárne rozhodnutie doložil, avšak v anonymizovanej podobe. Keďže nebol účastníkom disciplinárneho konania, ale len podávateľom podnetu, nemôže legálne disponovať týmto rozhodnutím. Nie je preto spravodlivé ani možné požadovať od žalobcu doplnenie žaloby o toto rozhodnutie. Toto rozhodnutie navrhol žalobca ako dôkaz, takže ho mohol a mal zabezpečiť súd. Súd nesprávne vyhodnotil aj nedoplnenie tohto rozhodnutia ako nedostatok, pre ktorý nemožno pokračovať v konaní.

4. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie aj z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

5. Na úvod musí odvolací súd poznamenať, že hoci súd prvej inštancie nemá výslovne upravenú povinnosť vysvetľovať, prečo k autoremedúre nepristúpil, z hľadiska zachovania zásady rýchlosti a hospodárnosti konania (čl. 17 základných princípov CSP) je predsa len žiaduce, aby sa vyjadril, z akého dôvodu nepovažuje námietky odvolateľa za dôvodné, najmä vzhľadom na to, že v rámci odvolania doložil súdu prvej inštancie ďalšie listiny. V každom prípade však odvolací súd musel v tejto veci vychádzať z toho, že predložením veci odvolaciemu súdu vznikla odvolaciemu súdu povinnosť rozhodnúť o odvolaní žalobcu.

6. Súd prvej inštancie vyhodnotením obsahu podania žalobcu z 10.10.2022 konštatoval, že ide o žalobu, ktorá trpí nedostatkom v označení žalovaného a nedostatkom v podobe chýbajúceho dôkazu – disciplinárneho rozhodnutia, na ktoré žalobca vo svojom podaní odkazuje. Z tohto dôvodu žalobcov potom uznesením zo 07.11.2022, č. k. 25C/65/2022-14 vyzval, aby žalobu v tomto zmysle opravil a doplnil. Podaním z 23.11.2022 žalobca doplnil označenie žalovanej, predložil upovedomenie o výsledku šetrenia na základe podania žalobcu (ktoré bolo už prílohou žaloby – č. I. 11) a oznámil súdu, že požiadal Slovenskú komoru exekútorov o zaslanie disciplinárneho rozhodnutia. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podanie žalobcu odmietol vyslovene z dôvodu, že nedoložil disciplinárne rozhodnutie.

7. Žaloba, ktorá nemá zákonom predpísané náležitosti, nemôže byť sama o sebe podkladom pre rozhodnutie súdu vo veci samej, ak jej nedostatky neumožňujú pokračovať v konaní. V týchto prípadoch je úlohou súdu nedostatky žaloby odstraňovať a žalobcu poučiť o tom, že jeho žaloba môže byť odmietnutá.

8. Náležitosti žaloby sú upravené v § 132 ods. 1 CSP a okrem tých všeobecných, ktoré musí spĺňať každé podanie (§ 127 CSP) zahŕňajú označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Druhý odsek tohto ustanovenia spresňuje náležitosť spočívajúcu v opísaní rozhodujúcich skutočností tak, že nepripúšťa jej nahradenie odkazom na označené dôkazy. Tým sa zdôrazňuje obsahová stránka žaloby, oproti dôkazom, ktoré tvoria jej prílohu. Ak potom tretí odsek tohto ustanovenia ukladá žalobcovi pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť, nemožno z toho vyvodiť, že by nepripojenie dôkazov malo byť takým nedostatkom žaloby, ktorý by bránil v pokračovaní v konaní. Prvoradou povinnosťou žalobcu je uniesť bremeno tvrdenia, kvôli čomu je opísanie rozhodujúcich skutočností základnou náležitosťou žaloby. Ak žaloba obsahuje opis rozhodujúcich skutočností, je skutkovo odôvodnená, a pokiaľ vyhovuje aj ostatným náležitostiam uvedeným v § 132 ods. 1, prípadne v § 133 až 135 CSP, súdu nič nebráni ju prejednať. Ak totiž v civilnom sporovom konaní platí princíp kontradiktórnosti (čl. 8 CSP), teda že výslovne nepopreté skutkové tvrdenia sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1), nebude ničím výnimočné, ak bude súd rozhodovať o nespornom skutkovom stave. V takom prípade je dokazovanie nadbytočné a nehospodárne (čl. 17 CSP). Cieľom dokazovania je totiž vyriešiť spornosť skutkových tvrdení (prípadne odstrániť pochybnosti súdu, pokiaľ ide o podmienky konania alebo zhodné tvrdenia strán – § 185 ods. 2 a 3 a § 186 ods. 2 CSP). Ak nie sú skutkové tvrdenia sporné, v zásade sa dokazovanie nevyžaduje. V takýchto prípadoch sa upúšťa aj od vykonania pojednávania (§ 177 ods. 1 a 2 CSP), pretože účelom pojednávania je vykonať dokazovanie (§ 188 ods. 1 CSP). Preto len samotné nepripojenie dôkazov k žalobe nie je prekážkou v konaní. O to menej, ak § 132 ods. 3 CSP vyžaduje pripojenie dôkazov len vtedy, ak v tom žalobcovi nebráni prekážka, ktorú sám zaviniel.

9. Zo žaloby je zrejmé, že žalobca sa voči žalovanej ako súdnej exekútorke domáha zaplatenia peňažnej sumy. V žalobe ako dôkaz označil previerku exekučného spisu, upovedomenie Ministerstva spravodlivosti SR, výzvy na úhradu a emailovú komunikáciu. Všetky tieto dôkazy k žalobe aj pripojil. Zo spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie považoval za potrebné oboznámiť sa s disciplinárnym rozhodnutím, pretože žalobcovi uznesením zo 07.11.2022 uložil, aby žalobu doplnil o túto listinu. Túto svoju požiadavku však v tomto uznesení nijako nevysvetlil. Žalobca (a teda ani odvolací súd) sa tak nemohol oboznámiť s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie považoval za nevyhnutné vyžiadať si od žalobcu aj túto listinu. Je zrejmé, že disciplinárne rozhodnutie môže v danom konaní slúžiť len ako dôkaz. Keďže opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na pripojené dôkazy, nemôže

ísť v tomto prípade ani o súčasť žaloby, ktorá by pre jeho absenciu nebola úplná pre nedostatok opisu rozhodujúcich skutočností.

10. Tu treba uviesť, že pokiaľ mienil súd prvej inštancie z disciplinárneho rozhodnutia vyvodzovať rozhodujúce skutočnosti, jeho postup nebol správny, pretože žalobcu nevyzval na doplnenie opisu rozhodujúcich skutočností. V tomto smere totiž možno žalobu označiť ako naozaj nedostatočnú, pretože z nej nie je jasné, aký je súvis medzi uplatňovanou sumou a disciplinárnym rozhodnutím. Úlohou žalobcu je v každom prípade opísať skutkové okolnosti týkajúce sa toho, ako žalovaný nárok vznikol, prečo patrí jemu a práve voči žalovanej a z čoho pozostáva jeho výška. Súd prvej inštancie tak nemal vyzývať na doplnenie dôkazu, ale na doplnenie chýbajúcich tvrdení s poučením o možnosti odmietnutia žaloby práve z tohto dôvodu

11. Z postupu súdu prvej inštancie však možno vyvodiť len to, že súd prvej inštancie považoval disciplinárne rozhodnutie za dôkaz, ktorého absencia bránila v konaní. Ako však odvolací súd vysvetlil vyššie, neprípojenie tohto listinného dôkazu k žalobe nie je prekážkou v konaní, pre ktorú nemožno vo veci rozhodnúť. Žalobca dokonca ani nebol schopný takýto dôkaz bez svojej viny pripojiť, pretože nebol účastníkom disciplinárneho konania, ktorému by sa disciplinárne rozhodnutie doručovalo.

12. Preto ak súd v napadnutom uznesení konštatuje, že nedoloženie disciplinárneho rozhodnutia predstavuje podľa § 129 ods. 3 CSP prekážku v konaní, pre ktorú nemôže pokračovať, je jeho záver mylný. Súd prvej inštancie postupoval nesprávne, pretože zo skutkového stavu (stavu spisu) je zrejmé, že chýbajúci listinný dôkaz predstavuje nedostatok, pre ktorý možno v konaní pokračovať. To podľa vety za bodkočiarkou v § 129 ods. 3 CSP potom vylučuje, aby súd nedoplnené podanie odmietol. Keďže tak súd prvej inštancie urobil, konal v rozpore s týmto ustanovením. Odvolanie žalobcu je preto dôvodné.

13. Pretože napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím vo veci samej a dôvod, pre ktorý bolo vydané, neexistoval, odvolací súd ho podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

14. Žiada sa doplniť, že žalobca podaním z 13.12.2022 napokon doložil anonymizované disciplinárne rozhodnutie, ktoré vzhľadom na ostatný obsah spisu možno dostatočne stotožniť, čím podľa § 129 ods. 4 CSP odstránil vytknutý nedostatok žaloby ešte v odvolacej lehote. Ak by sa aj na vytkaný nedostatok nazeralo ako na brániaci v konaní, týmto prekážka odpadla, v dôsledku čoho by odpadol dôvod, pre ktorý bolo napadnuté uznesenie vydané.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie rozhodnutím, ktorým sa bude konanie končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

16. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

– 2 – 11Co/11/2023

Krajský súd 11Co/11/2023-
v Trnave IČS: 2622204586
Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie.